

ජ්‍යෝතිෂ' කතා වෛද්‍ය'

දුසිස් සන්සුක මලලසේකර

පොත් කන මියෝ

දසිස් සන්නික මලලසේකර

ISBN - 978-624-208-091-8

කෘතිය පළ කරන දිනය -2023-12-12

සිදුම

ආදරණීය
අම්මාට, තාත්තාට...
නාට්‍ය තුළින්
ජීවිතය කියාදෙන
අම්මා රබ්බිච්ඟල ගුරුතුමියට

පෙරවදන

වත්මන් අධ්‍යාපනයෙන් එලදායි පුරවැසියෙකු සතුටින් ජීවත්වන පවුලක් මෙන්ම පඤ්ඤාසම්පන්න දැනුමෙන් යුත් බහුවිධ කුසලතාවන්ගෙන් සපිරි පුරවැසියන් සහිත සමාජයක් ගොඩනැගීම අපේක්ෂාවයි. එසේනම් පාසලට වගකීම් පවරන දරුවාගේ විභවතා හඳුනාගෙන ඒවා ඔපවත් කිරීම තුළින් ගෝලීය සමාජයට ගැලපෙන ලෙස හැඩ ගැස්වීම අපගේ වගකීමයි. එම ජාතික අරමුණු මෙන්ම පාසලේ දර්ශනයට අනුව යමින් අපගේ මග පෙන්වීම යටතේ ලේඛනාකරනය සහජයෙන් උරුම කරගත් මහාමයා දියණියන් වසර ගණනාවක් සිට විවිධ අරමුණු පෙරදැරි කොටගෙන ගුණාත්මක කරනයට යොමු කිරීමේ ප්‍රච්චලයක් ලෙස දේශීය සාහිත්‍ය කෙරේ ලේඛක අංකුර දහස් ගණනක් වැසිරීමට ලැබීම පාසලක් වශයෙන් ලැබූ සුවිශේෂ ජයග්‍රහණයක් මෙන්ම කාලීන ජාතික අවශ්‍යතාවයක් සපුරාලීමකි.

එහි ඉදිරි දිගුවක් ලෙස පාසල තුළ ගොඩනැගී ඇති පොත් ලිවීමේ සංස්කෘතිය මෙවර ඩිජිටල් තාක්ෂණික යුගයේ ස්මාර්ට් දරුවන්ට ගැලපෙන ලෙස නවීකරණය කරමින් “ දිවිය දිනන විදුසුන් පොතක් ” ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වාදෙන ලදී. දරුවන්ට අත්දැකීම් සමුදායක් මෙන්ම ගත් කතුවරයෙකු වීම හරහා ජීවිතයට එකතුවන වටිනාකම සලකා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ අනුමැතියෙන් රටේම පාසල් දරුවන් අතර විදුසුන් පොතක් ලියන්නට සිහින දැකින දරුවන් සහෝදරත්වයෙන් අප හා එක් වීම අගය කරමි.

2023 සාහිත්‍ය මාසයට සමගාමීව අප පාසල විසින් සංවිධානය කළ “ දිවිය දිනන විදුසුන් පොතක් ” ව්‍යාපෘතියට එක් වූ පුංචි ලේඛක, ලේඛිකාවන්ට මෙම කෘතිය තුළින් ලැබුණු අත්දැකීම් ඉදිරි අධ්‍යාපනයට මෙන්ම අනාගත දිවියට ශක්තියක් වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

මෙම ව්‍යාපෘතිය වෙනුවෙන් සහාය දැක්වූ අප පාසලේ කළමනාකරණ මණ්ඩලය, ගුරුභවතුන්, දෙමාපියන් ආදිශිෂ්‍යාවන්, සෙසු පාසල්වල දරුවන් යොමු කල විදුහල්පතිවරුන්, ගුරුභවතුන් මෙන්ම නන්අයුරින් උදවු උපකාර කළ සෑමට හෘදයාංගම ස්තූතිය මෙමගින් පිරිනමමි.

ශශිකලා සේනාධීර
විදුහල්පතිනිය
මහාමයා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර
2023-11-01

හැඳින්වීම

පොත් කියවන්න මම හරිම ආසයි..

විවිධ පොත් කියවන අතරේ..

මගේ හිතට ආව පුංචි ලස්සන සිතියම්ලත්...

”පොත් කන මියෝ”

ලෙස ඔබට ඉදිරිපත් කරමි...

දුසිස් සන්සුක මලලසේකර

සන්තිය

මෙලෙස පොතක් තීර්මාණය කිරීමට

මා උනන්දු කරමි

මාගේ දුකාධර තාත්තාට

මෙම පොත තීර්මාණයේදී

මා හට උපදෙස් ලබා දුන්

දුකාධර අම්මාට.....

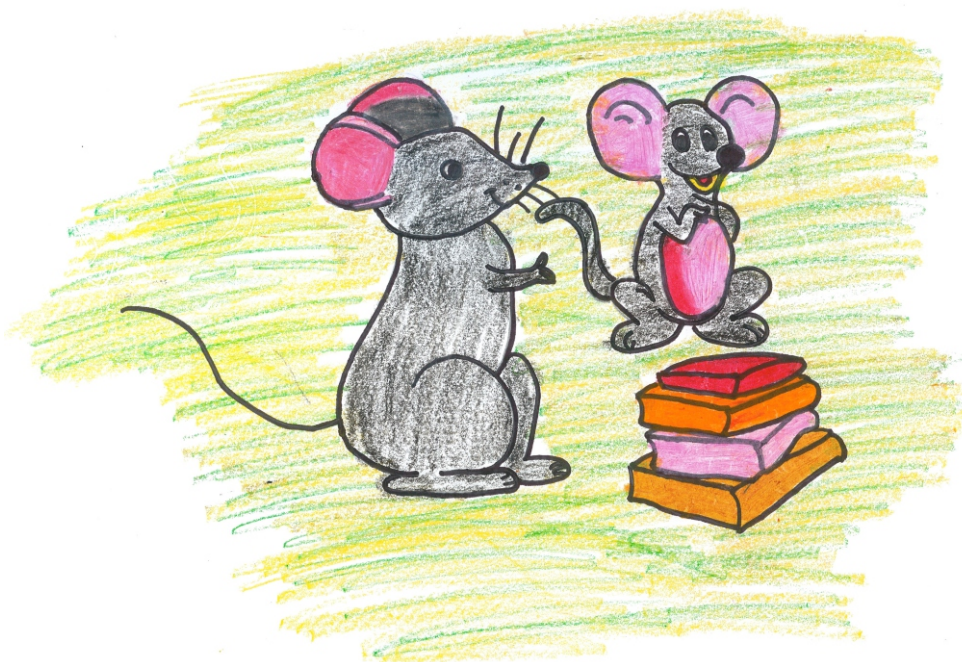

ඔන්න මේක පුංචි මී පැටවු දෙන්නෙක් ගෙ කතාවක්. ඒ වගේම පුංචි අපිට හිතන්න ලබාදෙන කතාවක්.

මෙයාලා ඉන්නේ මහනුවර. එක්කෙනෙක් කොස් ඇට මීයා. අනිත් මීයා තමයි කපු ඇට මීයා. මෙන්න මේ මීයෝ දෙන්නට බඩගිනි හැඳිලා නුවර ඉදන් අනුරාධපුරේට ගියාම වෙන අකරතැබ්බයක් ගැන තමා මේ කතාවෙන් කියවෙන්නේ.

අයි යෝ...දුවන්න...දුවන්න...ඔන්න ඔයාගේ පිටි පස්සේ, කප්පෝ බලාගෙන, කපු ඇටයා අල්ලන්න කුරුමානම් අල්ලන පුසාව දැක්ක කොස් ඇටයා මහ හයිසෙන් කෑ ගැහුවා.

දෙන්නම පණ බේරගෙන නැවතුණේ ගෙදර පොත් රාක්කේ අස්සේ.

“අම්මේ...අනුභවයෙන් බේරුණේ නව පොඩ්ඩෙන් පුසට අහු වෙනවනේ... කොස් ඇටයෝ, මේ දවස් ටිකේ නුවර ඉන්න එක හරියන වැඩක් නෙවෙයි. ”

කපු ඇටයා කොස් ඇටයට කිවුවේ හයියෙන් හුස්ම ගන්න ගමන් .

“ඒ ඇයි?”

“ඒ ඇයි කියන්නේ කොස් ඇටයෝ..මේ නුවර කිසිම තැනක කිසිම විදිහකට පොත් කන්න හම්බ වෙන්නේ නෑ... පුස්තකාල වල පොත් තියෙන හැම තැනකම මිනිස්සු පිරිලා, හැම වෙලාවෙම පොත් කියවනවා, අපිව දැක්කම එයාලා අපිට ගහනවා.”

“පොත් කන්න බෑ... අපිට වෙන්නේ බඩගින්නේ මැරෙන්න තමයි.”

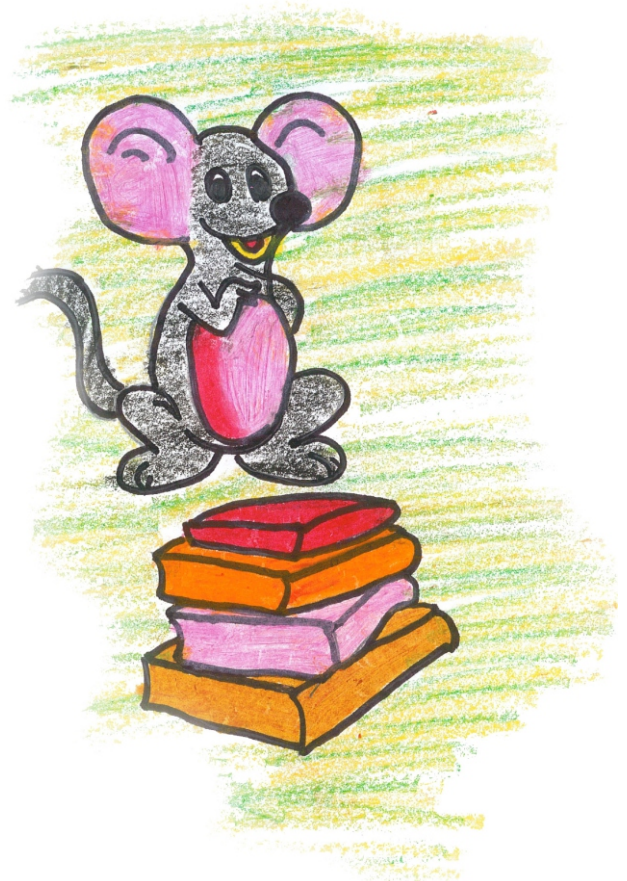
“ ඒක නම් ඇත්ත, දැනුත් මට හරිම බඩගිනි කජ්ජෝ.

අපි අර එහා පැත්තෙ ගෙදරට ගිනිත් බලමු කන්න
මොනාහරි හොයා ගන්න. යමු...යමු... ”

දෙන්නම හිමිත් හිමිත් අල්ලපු ගෙදර ඔරිස් කාමරේ
අස්සට රිංග ගන්නා.

“කජ්ජෝ මට පොතක් හම්බවුණා. අපි ඒක කමු”
හරිම රහයි , බඩ පිරෙන්න දෙන්නම පොතේ කැලි කැවා.
කාලා යන්න හැරුණා විතරයි කපු ඇටයා මහා හයියෙන්
කැගැහුවා...

“බලාගෙන කොස් ඇටයෝ මී කතුරක්, අයියෝ
මිනිස්සුන් එනවා. පැනගමු”

එදා දවසේ පණ වේරගන්න කපු ඇටයයි,කොස් ඇටයයි, ඊළඟ දවසේ බඩගිනි වෙලා ආයෙමත් එළියට ආවා.

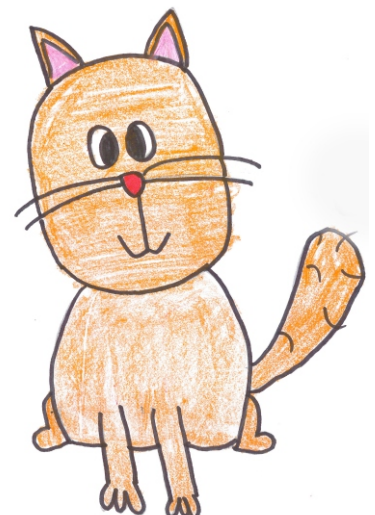
“ ආ... මේ ...අපි අර ගෙදරට යමුද?”

“ බෑ කප්පෝ...ඒ ගෙදර ළමයි ඉන්නවා. අපිට ගහයි දන්නවනේ ළමයිනේගේ හැටි,

“ඒකත් ඇත්ත තමයි. මේ දවස් වල අපිට හරියට කෑමක් නෑ... මට නම් හරිම බඩගිනියි. මොනවා කරන්නද? කප්පෝ...මේ කාලේ පොත් විසි කරන අය නෑ... එයාලා පොත් වලට හරිම ආදරෙයි... ඒකයි මේ”.

“ඒක නම් ඇත්ත තමයි කොස් ඇටයෝ. මේ දවස් වල මෙහේ පොත් කියවන අය ගොඩයිනේ. පොත් ආරක්ෂා කරන්න තමා ඒ ගොල්ලෝ මේ තරම් මී කතුරු තියලා තියෙන්නේ.. අනේ මන්දා මොනවා කරන්නද? කියලා...”.

“ කප්පෝ. අර මගේ යාළු පුසා මතකද? අපි එයා හම්බවෙලා අහමුද? අපිට හොඳට කන්න පුළුවන් තැනක්.”

“ පිස්සුද? පුසෙක් හම්බවෙන්න, අපිට කන්න කෙසේ වෙන්න, උග අපිව නම් කයි.”

“ අයියෝ නෑ... නෑ.... ඒ පුසා මියෝ අල්ලන පුසෙක් නෙවෙයි. උසස් ගණයේ පුසෙක් ”

“ ආ..කජ්ජෝ නැගිටින්න... නැගිටින්න...අද පුසා හම්බවෙන්න යන්න ඕනි” කොස් අරට මියා කීවා... “ ආ...ආ.... මොන පුසද?... පුසෝ අපේ හතරෝ....”

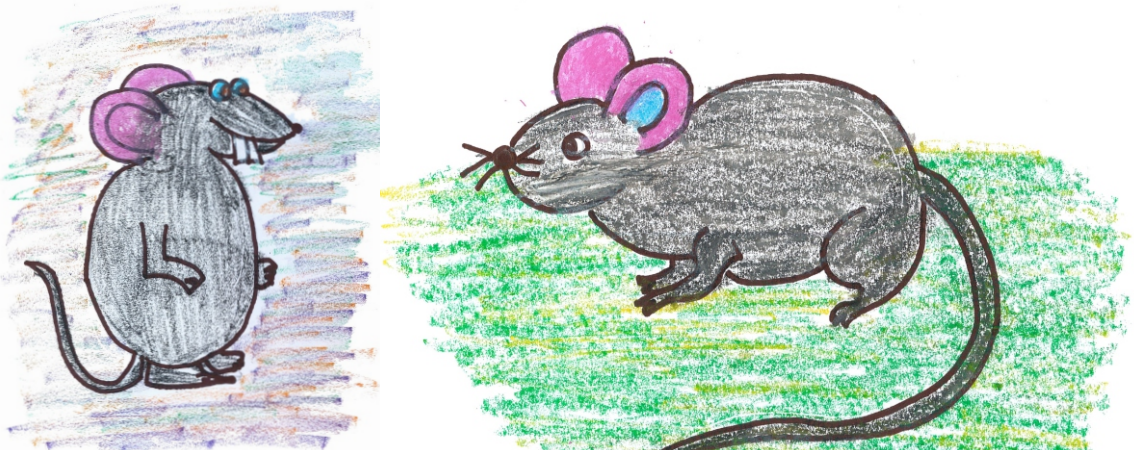
“ මේ.. මේ.. කජ්ජෝ හිනෙන් කියවන්න ඒපා. නැගිටිනවා.... නැගිටිනවා...”

නැගිටලා දෙන්නම පුසව හොයාගෙන ගියා. කජ්ජා නම් ගියේ කොයි වෙලාවෙ මැරෙන්න වෙයිද කියන බයෙන්.

“ මේ කොස් අරටයෝ, අරය ද අර ඔයා කිවුව පුසා ?”

“ඔව් කජ්ජෝ යමු අපි, මට නම් පුදුම බයක් , උග අපිව කයිද ? බලන්නකෝ උගේ ලොකු..

අනේ මෝඩයෝ පුසෝ කොහොමත් ලොකුයිනේ අද ද පුසෙක් දැක්කේ...? ”

“මේ...කජ්ජෝ”

“ ඇයි කොස් ඇට මියෝ අරයද අර කිවුව පුසා..?”

“ ඔව් ඇයි ?”

“නෑ...නෑ එයා හරි ලොකුයිනේ.”

“ මේ මෝඩයෝ පුසෝ කොහොමත් මියොන්ට වඩා
ලොකුයිනේ.”

“ මේ දවස්වල මී කතුරු නියන නිසා මිනිස්සු පුසෝ
හදන්නේ නෑනේ, ඒකයි ළඟදි පුසෙක් දැක්කේ නැත්තේ.”
කජු ඇට මියා බය නැති කරගන්නන් එක්කම කියවගෙන
කියවගෙන ගියා.

“ අනේ ඔව් කජු ඇටයෝ. දැන් මිනිස්සු හුරතලේට
හදන්නේ පුසෝ නෙවෙයි. මී කතුරුද කොහෙදෝ...”

“ හා... හා.... දැන් අරයට කතා කරමු. ”

දෙදෙනාම පුසාට කිට්ටු වුණා

“ ඒයි..ඒයි....බුල්ඩෝස්”

ඇයි කජ්ජෝ මොකක් පුශ්නේ ?

කපීපා දැකපු බුල්ඩෝසර් පුසා, කපීපාගෙන් ඇසුවා.....

“මේ අපිට නුවර ඉන්න එක එපාවෙලා තියෙන්නේ.”

“ ඒ ඇයි? ” “නුවර ඉන්න මිනිස්සු නිතරම පොත් කියවනවා, එයාලා ඒ පොත් වල අගය හොඳට දන්නවා... ඒ නිසා පොත් පරිස්සම් කරනවා... ඉතින් අපිට කන්නවත් පොතක් නෑ.... ඒ නිසා අපි දෙන්නම බඩගින්නේ ඉන්නේ.... නේද කොස් ඇටයෝ ”

“ඔව් දැන් බඩ පිටට ඇලිලා,”

කොස් ඇටයාගේ බය නැතිවෙලා කොස් ඇටයා කියවාගෙන, කියවාගෙන ගියා. “ හරි මම අදහසක් දෙන්නම් ” බුල්ඩෝසර් කිවුවා...

“ මොකක්ද...? මොකක්ද.....? ” මියෝ දෙන්නටම ඉවසුම් නැති වෙලා කෑ ගැහුවා.. මම ඉස්සර හිටියේ අනුරාධපුරේ. එහේ මිනිස්සු නම් වැඩිය පොත් කියවන්නේ නෑ... පුස්තකාලවලත් වැඩිය මිනිස්සු නෑ.... ඒ නිසා හොඳම දේ අනුරාධපුරේ පැත්තට යන එක..

“කපීපෝ මොකද කියන්නේ..යමුද අනුරාධපුරේ පැන්නට? ”

“හරි.ඒක නම් හොඳ අදහසක් නමයි. අපි එහෙනම් අද ම ලෑස්ති වෙන්න ඕනේ. යමු...යමු...උදව්වට සිතුවෙයි... බුල්ඩෝසර් ”

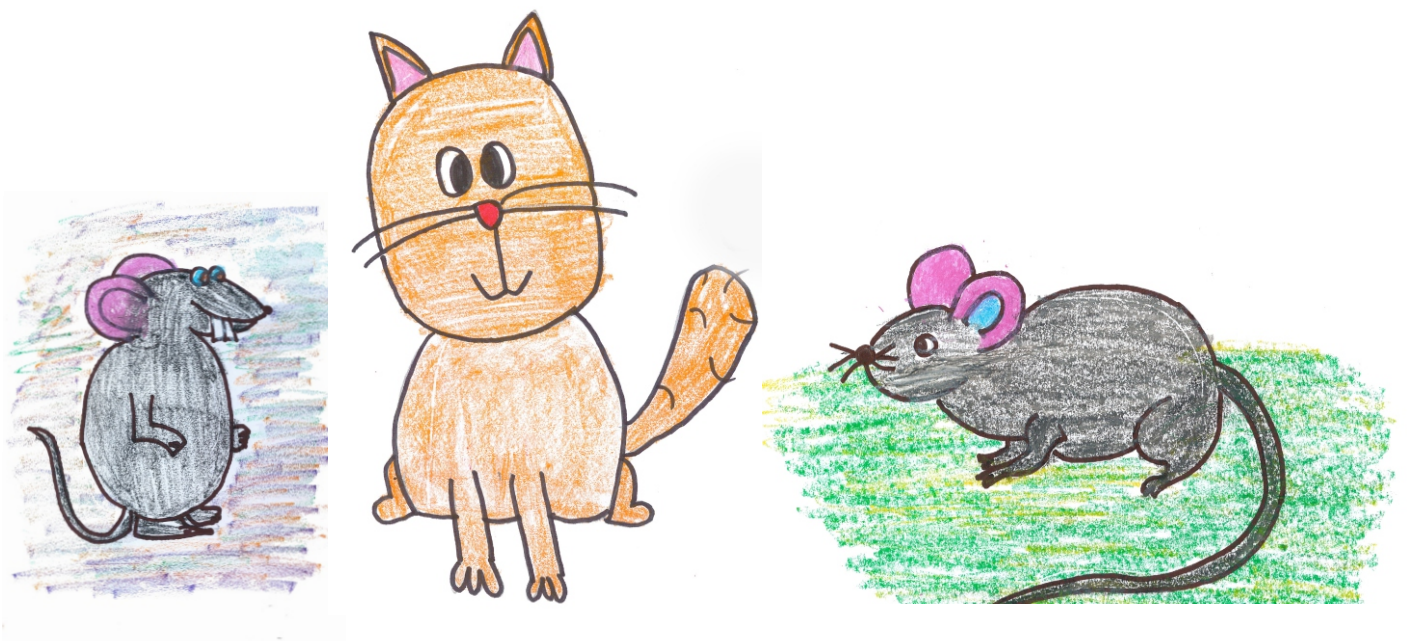
“ඒක නෙවෙයි බුල්ඩෝසර් අපිට යන විදියක් පොඩ්ඩක් කියන්නකෝ ? ”

කොස් ඇටයා බුල්ඩෝසර්ගෙන් ඇහුවා...

“ අම්මෝ, කොස් ඇටයෝ...මේ ටවුමේ තියෙන දුම් සැර ”

“ එහෙම නමයි. එතකොට අනුරාධපුරේ කොහොම ඇතිද?”

“අනේ මන්දා කපීපෝ..... එනවා මෙහෙට, මෙහේ ඵලවඵ ලොරියක් තියෙනවා... අපි ඒකට නගිමු. ”

“ අම්මෝ.... කොස් ඇටයෝ ගඳ, මේක නම් සුවර්
ඒකට ම කුණු එළවළු ලොරියක්...කප්පෝ බලාගෙන,වාහන
එයි. මේ....අපි අර ගහ යටට යමුද? ”

“ නා.... ගිහින් විවේක ගමු.”

දෙන්න ම ගහක් යටට වෙලා ටිකක් විවේක ගන්නා.

“ මේ අපි දැන් කොහෙටද යන්නේ කොස් ඇටයෝ..?”

“මේ... කප්පෝ මට අදහසක් තියෙනවා...”

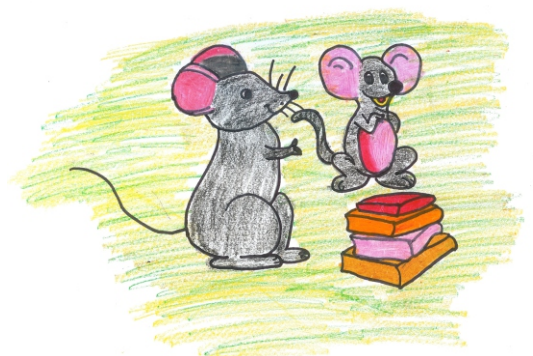
“ මොකක්ද? ”

“අපි කොහෙන් හරි පුස්තකාලයක් හොයාගෙන ඒකට
යමු.”

“අප්පෝ...කොස් ඇටයෝ මෙහේ පුස්තකාලත් එහේ
පුස්තකාල වගේ වෙයිද?”

“ නෑ.... නෑ.... මෙහේ ඒවා හොඳයි.”

“නා...නා... එහෙනම් ගිහින් ම බලමුකෝ...”

බුල්ඩෝසර් කිවුව විදියට දෙන්නම මාර්කට් එක පත්තට ගිහින් අනුරාධපුරේ පත්තට යන එළවළු ලොරියකට නැග ගන්නා.....

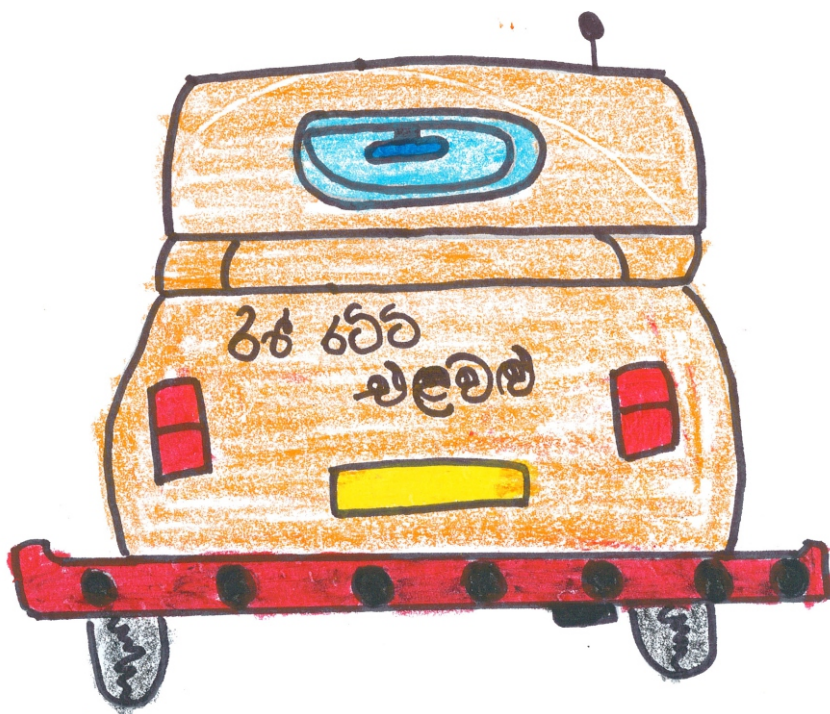
“ නැග්ගා නම් තමයි කජ්ජෝ... ඒ වුනාට මේ ලොරිය කොහොටද යන්නේ ?”

“ අනුරාධපුරයට....”

“කොහොමද දන්නේ ?”

“ ඇයි කොස් ඇටයෝ මේකේ ගහලා තිබුණෝ, රජ රටට එළවළු කියලා”

දෙන්නම එළවළු ලොරියෙන් අනුරාධපුරේට ආවා.

“ අයියෝ... ! කප්පෝ...මෙහේ පුස්තකාලයක් නෑනේ...
පුසා කිවුලා හරි, මෙහේ පොත් කියවන මිනිස්සු විතරක්
නෙවෙයි, පොතූන් නැද්ද කොහෙදෝ...? ”

“ආ... මේ... කප්පෝ.... පිරිපස්ස බලන්නකෝ.”

“ අයි මොකද? ”

“අෂ...මේක පුස්තකාලයක් ද ...? නැත්නම් බංගලාවක් ද..?”

“ පුස්තකාලයක් කප්පෝ...”

“මොකක් හරි,කොස් ඇටයෝ, අපි ඒකට ගිහින් ම බලමු.”

“ මේ... කප්පෝ, මේක පුස්තකාලයක් වුණාට මෙහේ කිසිම
මනුස්සයෙක් නෑනේ... පොත් වල මකුළුදැල් පිරිලා....”

“ ඒක තමයි, මාත් බැලුවේ...කමක් නෑ කොස් ඇටයෝ මිනිස්සු නැති තරමට අපිට හොඳයි.”

“ ඒ කියන්නේ මිනිස්සුන් නෑ.... මී කතුරුන් නෑ..... මං හරිනේ. ”

“හරි...හරි....දැන් කතාව ඇති..”

“ඔව්... ඔව් දැන් තියෙන්නේ... පොත් කන්න.”

“හරි, එහෙනම් දැන් තියෙන්නේ කොස් ඇටයට යි කපු ඇටයට යි පොත් භුක්ති විඳින්න. එහෙනම් භුක්ති විඳිමු. අම්මේ.... කොස් ඇටයෝ....”

“කප්පෝ.... මෙහේ පොත් හරි රහයිනේ...”

“ ඒක තමයි, මම දැනට ම විසිහතරක් කාලා ඉවරයි.”

“මමත් ඒ වගේම පොත් ප්‍රමාණයක් කපවා....”

“ අම්මේ.... කප්පෝ....මට නම් උස්මුරුන්තාව වගේ.”

“ඒක තමයි කොස් ඇටයෝ... මටත් ඒ වගේ දැනෙනවා...
මට නම් හිතෙන්නේ අපි පොත් කැවා වැඩියි වගේ....”

“ ඒකත් හරි කියමුකෝ... අපි නවතින්නේ කොහේ ද? ”

“මට නම් කොස් ඇටයෝ, හෙල්ලෙන්නවත් බෑ...අපි
මෙනහ ම නිදාගෙන මෙනහ ම ඉමු. මොකද ඉතින් මෙනහ
අපිට කරදර කරන්න මිනිස්සු ඉන්නවා කියලා යෑ....”

“ මේ.....කොස් ඇටයෝ....නැගිටිනවා....”

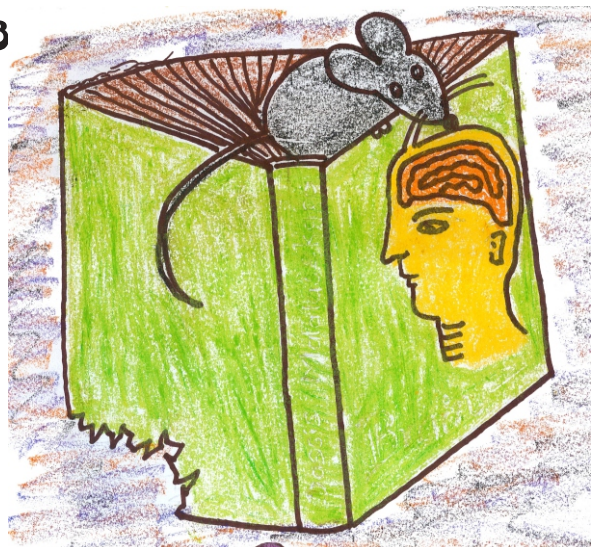
“ ඇයි...අනේ... වද දෙන්නේ ...? ”

“ මොන වදයක්වත් දෙන්නේ නෑ..... අදත් කිසිම කෙනෙක් එන්නෙ නෑ වාගේ....ඒ නිසා..... අදත් හොඳට පොත් කමු නේද....? ”

“ ඇයියෝ..... මේ.... කජ්ජෝ....මට නම් දැන් පොත් කන්න බෑ.... තවම බඩ අඩු වෙලා නෑ....මට දැන් තමයි තේරෙන්නේ මිනිස්සු පොත් කොව්වර අතරයත්, ඒවා කන්න අපේ බඩේ ඉඩ නෑ කියලා.... ”

“ අනේ ඔව් , එහෙනම් අපි දෙන්නා තවත් හොඳට නිදාගමු... කජ්ජෝ.....මෙහෙ මිනිස්සුන්ට කියන්න ඕනේ ඉඳලා හිටලාවත් පොත් කියවන්න කියලා..... නැත්නම් අපිටවෙන්නේ උස්මුරුත්තාව හැදිලා මැරෙන්න....”

“දැක්කා නේද යාලුවණේ පොත් කියවන්නේ නැති තැන්වල මියෝ පිණුම් ගහනවා කිය

පසුවදන

නූතන තාක්ෂණික මෙවලම් භාවිතයට එකතුවීමත් සමඟ සිදුවන සමාජ ආර්ථික පරිවර්තනයන් හේතුකොටගෙන පොත පත් දුරස්ථ පාසල් දරුවන් නැවත පොත පතට සමීප කරවීම හරහා අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වර්ධනයක් ඇති කිරීම, ඔවුන්ගේ සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාවන් ඔප් නැංවීම තුළින් රටේ සාහිත්‍ය ප්‍රබෝධයක් ඇති කිරීම වැනි බහුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසර දී මා විසින් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට පෞද්ගලික යෝජනාවක් ලෙස පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමු කරන ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වාදෙන ලදී. ඒ යටතේ වැඩිම ග්‍රන්ථ ප්‍රමාණයක් රචනා කරමින් වාර්ථාවක් තබන්නේ මහමායා පුංචි ගත්කතුවරියන්ය. පාසල තුළ ගොඩනැගී ඇති ලේඛණ සංස්කෘතිය නව මාවතකට යොමු කරමින් රටේ සෙසු පාසල් දරුවන් හා එක්ව මෙවර ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ලගා වීමට නූතන තාක්ෂණය හා බැඳුණු විද්‍යුත් කෘති රචනා කරන්නට විය. ඒ තුළින් සම්පාදනය වූ මෙම විද්‍යුත් කෘතිය දරුවන්ට අත්දැකීම් සමුදායක් ලබා දෙමින් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවට ඉවහල්වන අතරම ඔවුන්ගේ හැඟීම් දැනීම් නිර්මාණාත්මක හැකියාවන් ශාස්ත්‍රීය හික්මීම ප්‍රදර්ශනය කරන කැඩපතකි. මෙම නිර්මාණ රටේ අධ්‍යාපනයේ දිශානතිය මෙන්ම සමාජ ප්‍රගමණයට මඟ පෙන්වන නිසා ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින් සහ සැලසුම්කරුවන්ට මෙන්ම සමාජයේ වගකිව යුතු පාර්ශවයන්ට ආලෝකයක් සපයයි. පාසල් මට්ටමින් ආරම්භ කර ජාතිකතලය දක්වා විවිධ අභියෝග මැද පැමිණි මෙම ව්‍යාපෘතියේ ජීවය වූයේ මහමායා දියණියන් සහ පාසල් ප්‍රජාව බව ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරමි.

“ දිවිය දිනන විද්‍යුත් පොතක් ” ව්‍යාපෘතියට මහමායා දියණියන් සමඟ එක්ව විද්‍යුත් කෘතියක් රචනා කර ජනගත කරන්නට ඩිජිටල් වේදිකාවට පිවිසි ගත්කතූ අංකුර ඔබට ලෝකය දිනන ගත්කතුවරයෙකු වීමට ශක්තිය ලැබේවායි පතමු.

මෙයට
සෙනෙවිරත්න මහලේකම්
පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමු කළ ව්‍යාපෘතියේ නිර්මාපක
2023-11-01